

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vera Sapientia Virtvte Et Tranqvillitate Animi
Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini
Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum**

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. XVIII. Angelos Plena Veritate perfrui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

ficilè credunt homines ex
charitate fieri, quod sibi mo-
lestum est.

C A P. XVIII.

ANGELOS PLENA

Veritate perfrui.

I. **C**Vm qualibet re perfe-
ctè quis fruitur , sui
oblitus; se quasi dere-
licito, & contempto, tendit in
illam; nec attendit , quid in-
se, sed quid in illâ agatur; nec
qualis ipse, sed qualis ipsa sit.
Ergo Angeli magis se con-
temnunt, quàm nos. In Deū
quippe toto nisu tendentes,
se ipsos, cum ceteris creatu-
ris , post se tota intentione

Q 5 de-

derelinquunt : Nec saltem
respicere se se dignantur , ita
se viles ducunt. Tota se uti-
que mente contemnentes ,
suique oblii , toti ad illum-
vadunt : Nec quid, aut quales
ipſi, sed ipſe ſit, attendunt. Et
quanto ſe amplius contem-
nunt, ſeq; à ſe ipſis auertunt,
ſuique obliuiscuntur ; tanto
ſimiliores ei, & ideo meliores
ſiunt.

2. Angelos dicit Christus
in amplexum ſponsi ſui : nos
auellit ab adultero ; id eſt , à
mundo. Illos fortes, & con-
ſtantes efficit, ad fruendum
ſponſo; nos ad carendum ad-
ultero; id eſt, mundo. Illos te-
net

net in specie, seu re: nos in fide, & spe. Illis perfectum dat gaudium, in verâ beatitudine; nobis tolerantiam, in tribulatione. Illis beatam vitam, nobis autem, ut multū, preciosam mortem. Illis vivere sibi, id est, Deo; nobis mori mundo. Illis gaudere de suis bonis; nobis dolere de nostris malis. Illis læta corda; nobis contrita. Illis iustitiam; nobis pœnitentiam. Illis finem; nobis initium boni.

3. Confidenter dico, Angelos nullum à Deo percipisse munus maius, aut dignius, pretiosius, siue utilius, & ideo optabilius, nec pul-

Q 6 chrius,

chrius, charitate. Quis hoc intelligat, aut credat? Deus enim charitas est. Et ideo, qui maius aliquid, aut melius charitate habet, aliquid maius, aut melius Deo habet.

C A P. XIX.

VERAM ANIMÆ PVL-
chritudinem in sola Ve-
ritate reperiri.

1. **N**ullam rem cernis, quæ non in suo genere naturalem quandā pulchritudinem habeat, atque perfectionem. Quæ cùm deest, aliquo imminuta modo, iure tibi displicet. Ut verbi gratia; si hominem naso truncatum